

Szokolay Sándor utolsó köszöntése

Aki nem hisz a csodákban, nem elég realista! Ezzel a mondattal kezdeném, mivel a csillagok szerencsés együtt állásának köszönhetően megadatott Szokolay Sándornak, hogy még utoljára köszönthesse **Sopron** városa egy ünnepi koncerttel a Pannónia Hotel patinás nagytermében.

2013. december 8.-án távozott az élők sorából a számos elismeréssel, többek között a Kossuth-díjjal és a Corvin lánccal kitüntetett kiváló zeneszerzőnk, Szokolay Sándor.

Csoda, hogy még **jelen tudott lenni 2013. november 17-én**, és képes volt erőt meríteni és örülni a nagy beteg szerző. Mindenki tisztában volt vele, milyen gyenge a szíve. Épp ezért hihetetlen volt, ahogy szinte felpattant az ünneplés végén, hogy szavakkal és virágcsokorral köszöntse a résztvevőket. Ritkán részesül az ember ilyen élményben: kézzel fogható volt a teremben az energia áramlása. A meghatottságtól alig tudott szavakat találni az ünnepelt, látszott rajta, milyen boldog.

A közreműködőknek és a jelenlévő közönség számára is fantasztikus volt ez az este. Senki nem beszélt róla, de éreztük, hogy ezek a hálás szavak nemcsak a résztvevőknek szólnak. Egyszerre volt jelen az idő három dimenziója: megszólítva a jelenlévőket visszatekintett a múltba, s bizakodott a jövőben... Vibrált a levegő. (Talán műszerek ki is mutatták volna?)

Ritkaságszámba megy, hogy manapság így megbecsüli a város és annak vezető emberei, vállalkozói, lakhelyük arra méltó polgárát. *Sopron Megyei Jogú Város* Önkormányzata, civil szervezetek és helybéli vállalkozók minden évfordulótól függetlenül saját költségükön hívták meg a budapesti XIV. kerületi *Hunyadi János Általános Iskola Véndiák Kórusát*, annak vezetőjét, *Sebestyénné Farkas Ilonát*, s néhány szólistát: *Sebestyén Mártát*, *Diószegi Györgyit* (ének), és e sorok íróját, *Nagy Mártát* (zongora).

Hogy miért éppen ezt a kórust hívták meg? Szoros baráti kapcsolat köti össze a karvezetőt és Szokolay Sándort. Ez a barátság **Békéstarhosi** gyökerekre vezethető vissza, ami évtizedeken keresztül, egészen december 8.-ig tartott.

Farkas Ilonát a híres, Kodály által is többször látogatott Hunyadi János Ének-zenei Általános Iskola 50 éves jubileumára, egyszeri fellépésre hívták meg volt diákjai. Ekkor a „véndiákok” egy része úgy döntött, hogy ismét együtt szeretnének énekelni, s továbbra is a mindenki által „Mona néni”-nek nevezett tanárukat kérik fel állandó kórusvezetőjüknek. Az együttműködés 2006 óta folyamatosan tart, és igen eredményesnek bizonyult. Számos fesztiválon, kórustalálkozón, koncerten, versenyen közreműködtek nagy sikerrel itthon és külföldön egyaránt.

A koncert műsorán *Szokolay Sándor szerzeményei* – Zsoltározó, Áldjuk Isten nagy kegyelmét, Miatyánk, Már csak a dal, csak az segít; ezen kívül Goudimel, Liszt Ferenc, Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Karai József és Daróci Bárdos Tamás művei hangzottak el.

A kórusművek között *Diószegi Györgyi* énekelte Mozart és Verdi egy-egy áriáját. A hangversenyet közös emlékekkel színesítette a műsorblokkok között a karvezető, *Farkas Ilona*, személyes hangú mondatai igen családiasá tették a hangulatot. A kórusban láthattuk-hallhattuk mindhárom gyermekét, köztük a világhírű népdalénekesünket, *Sebestyén Mártát* is, aki a koncert végén egy gyönyörű csángó Mária-énekkal köszöntötte a zeneszerzőt.

Gondolom, a jelenlévők többsége érezte, hogy ez egyfajta búcsú. De nem szomorú, hanem ritka felemelő találkozás, egy méltán ismert és elismert alkotó utolsó megjelenése zeneszerető publikuma és barátai előtt, akik között jelen volt a zeneszerző egykori *tarhosi* osztálytársa, *Mező Imre* zenetudós is.

A sors ajándékának tekintem, hogy létrejöhett ez az ünneplés. Számomra csoda, hogy jelen lehettem, s én is köszönhettem Liszt egyik Bach átíratával az ünnepeltet.

A halálhír óta többször eszembe jutott Schubert Téli utazás ciklusának Wegweiser (Útjelző) című dala... vajon megkönnyítettük Szokolay Sándor választását?

Nagy Márta

A mellékelt fotókat
PLUZSIK TAMÁS készítette.

*Miután ezeket a fotókat örömmel megnézte,
Szokolay Sándor örökre elaludt...*

Szokolay Sándor

Kossuth-díjas zeneszerző, a Corvin lánc tulajdonosa, a Zene-
művészeti Egyetem ny. tanára, a Magyar Művészeti Akadémia
rendes tagja. A Magyar Kodály Társaság első elnöke.

Temetése Sopronban 2013. december 21-én .

Emlékét híven őrizzük!